

تأثیر جهانی شدن بر مرزها (بررسی و نقد آرای نفی مرز)

هادی ویسی^{۱*}، محمدرضا حافظ نیا^۲

۱- استادیار جغرافیای سیاسی دانشگاه پیام نور، ایران
۲- استاد جغرافیای سیاسی دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ایران

دریافت: ۸۸/۶/۸ پذیرش: ۸۹/۷/۱۰

چکیده

یکی از پیامدهای توسعه فناوری اطلاعات و ارتباطات^۱، تحول گسترده در مفهوم و کارکرد مرزها است. بر همین اساس و در پی تحولات جهانی شدن اقتصاد بازار آزاد، بسیاری از اندیشمندان در قالب نظریه‌ها و گزاره‌هایی، افول ارزش‌های جغرافیایی و به‌ویژه مرز را بیان کردند. در این مقاله، به دنبال حل این مسئله‌ایم که آیا اندیشه‌ها و گزاره‌های اندیشمندان درباره جهانی شدن در خصوص حذف مرز و مفاهیم پیرامونی آن، با واقعیت‌های کنونی جهان مطابقت دارد. در این پژوهش، با روش استنادی - استدلالی، اندیشه‌های نفی‌کننده مرز را نقد و بررسی کرده‌ایم و درستی و نادرستی آنها را با واقعیت‌های فضای جغرافیایی مطابقت داده‌ایم. نتایج تحقیق نشان می‌دهد که مرزهای جغرافیایی از بین نمی‌روند؛ بلکه متناسب با پویایی جامعه بشری به لحاظ کارکرد و ماهیت تغییر می‌کند و نقش‌های جدیدی را به‌عهده می‌گیرند. به نظر می‌رسد پاسداری از هویت‌ها، مهم‌ترین بعد کارکردی مرز در عصر جهانی شدن است.

واژه‌های کلیدی: جهانی شدن، فناوری اطلاعات و ارتباطات، مرز، جغرافیا.

۱- مقدمه

مرز و تغییرهای مرزی از اصلی‌ترین موضوع‌های مورد توجه در جغرافیای سیاسی است. مفهوم مرزهای بین‌المللی به شکل امروزی، به زمان معاهده صلح وستفالی^۲ در سال ۱۶۴۸ م بر می‌گردد. در این زمان، منطقه سرحد^۳ که گستره وسیعی را دربر می‌گرفت، جای خودش را به مرز^۴ داد این

E-mail: hadiveicy@yahoo.com

* نویسنده مسئول مقاله:

1. Information and Communication Technology (ICT)
2. Westphalia Peace Treaty
3. Frontier Region
4. Boundary

مرز به صورت خطی بر روی زمین ترسیم گردید تا قلمروهای سیاسی و حاکمیت ملت‌ها را از یکدیگر جدا کند؛ بدین ترتیب، ترکیب سه پدیده سرزمین، ملت و حکومت که باعث پیدایش کشور شده بود (مجتهدزاده، ۱۳۸۱)، در چهارچوب مرز معنی دار شد.

کارکرد و نقش مرزها متناسب با زمان و تحول فناوری تغییر می‌کند. تفاوت نمایی بین دو فضای جغرافیایی، تفکیک دو حاکمیت مستقل، یکپارچه کردن یک ملت، نزاع و امنیت بین دو کشور، برقراری ارتباط و تعامل بین دو ملت، تعیین گستره سرزمینی برای قدرت حکومت و نظارت بر حرکت انسان و کالا و حتی اندیشه از محدوده سرزمینی یک کشور به کشور دیگر، و تعیین قلمرو حقوق شهروندی را از کارکردهای اصلی مرزها شمرده‌اند (حافظنیا، ۱۳۸۳: ۷۰؛ Thomas, 1999: 75) به نظر می‌رسد این موارد کارکردهای مرز در مفهوم سنتی آن است که با ابزارهای گمرک، تعرفه‌های گمرکی، مالیات، روادید (ویزا) و دیدبان‌های نظامی، تعامل‌های میان دولت‌ها نظارت می‌کنند.

با توسعه و تحولات فناوری اطلاعات و ارتباطات در چند دهه اخیر - که پیامد آن، مسئله جهانی شدن را به وجود آورده است - مرزها به عنوان نماد قدرت حکومت‌ها (کشورها) (Kearney, 2004)، با چالش مواجه شده‌اند. از سویی دیگر تغییرهای کارکردی مرز در پرتو فرایند جهانی شدن باعث شده است بسیاری از نظریه‌پردازان جهانی شدن در قالب ایده‌ها و گزاره‌هایی، از حذف مرزها خبر دهند؛ از این رو این سؤال مطرح است که آیا نظریه‌ها و گزاره‌های اندیشمندان جهانی شدن درباره حذف مرز، با واقعیت‌های کنونی جهان، مطابقت دارد؛ و آیا اساساً این نظریه‌ها در فضای عینی، مصداقی دارند؛ آیا مرزهای جغرافیایی از بین خواهند رفت و آیا مفاهیم جغرافیایی نظیر مکان، فضا، سرزمین، مرز و فاصله، اعتبار و مفهوم خود را از دست خواهند داد.

۲- چهارچوب نظری تحقیق

در چند دهه اخیر، بر اثر توسعه فزاینده فناوری اطلاعات و ارتباطات، و حمل و نقل سریع و آسان، پدیده جهانی شدن مطرح شده است. بیشتر پژوهشگران حوزه جهانی شدن، این پدیده را در سه بعد اقتصادی، سیاسی و فرهنگی بررسی کرده‌اند و به نظر می‌رسد بعد اقتصادی

جهانی شدن بیش از دیگر ابعاد، ملموس و آشکار است. در واقع؛ بعد اقتصادی مسائل سیاسی و فرهنگی جهانی شدن را به وجود آورده است. به نظر می‌رسد ریشه جهانی شدن اقتصاد را باید در دگرگونی‌های جنگ سرد جستجو کرد. در این دوره، پس از فروپاشی اتحاد جماهیر شوروی در دهه هفتاد، اقتصاد جهان آزاد به رهبری ایالات متحده آمریکا توسعه زیادی یافت و در دوره نیکسون (۱۹۶۹-۱۹۷۴م)، نظام جدید بازار آزاد از سوی سازمان‌های بین‌المللی اقتصادی^۱ حمایت شد و لیبرالیسم اقتصادی تندرو را بیش از پیش عملی گردید (Agnew, 2003:3)؛ علاوه بر آن، اندیشه نئولیبرالیسم که در دهه هفتاد میلادی به تدریج شکل گرفته بود، در دهه هشتاد به دست تاچر و ریگان توسعه یافت و سپس در دهه نود میلادی با بلر و کلینتون به اوج رسید و جهانی شدن اقتصاد، بازار آزاد را توسعه داد. در این میان، توسعه فناوری اطلاعات و ارتباطات، بیش از دیگر عوامل تأثیرگذار بود. در سال‌های ۱۹۵۷م و ۱۹۶۲م، نخستین ماهواره‌های اتحاد جماهیر شوروی و ایالات متحده به فضا پرتاب شد و بدین ترتیب عصر فناوری (جهانی شدن) کلید خورد. در سال ۱۹۷۵ م، نخستین رایانه‌های شخصی عرضه گردید و در سال ۱۹۸۴م، نخستین شبکه الکترونیکی در شیکاگو شروع به کار کرد. پس از آن، طراحی شبکه گسترده جهانی^۲ در ۱۹۹۴م در ایالات متحده، انقلاب اطلاعات و ارتباطات را تکمیل کرد (Murray, 2006: 7).

در چند دهه پایانی قرن بیستم، همزمانی و ترکیب اندیشه‌های نئولیبرالیسم با فناوری اطلاعات و ارتباطات، و بهره‌گیری رهبران و حامیان نئولیبرالیسم از این فناوری برای گسترش مفاهیم و ارزش‌های سرمایه‌داری در قالب شبکه بازار اقتصادی فراگیر در مقیاس کروی، پدیده جهانی شدن را به وجود آورد. از این پس، بعد فاصله و فضا که در گذشته در انتقال اطلاعات، کالا و انسان، مسئله‌ای زمان‌بر و هزینه‌بر بود، تا حدود زیادی کاهش یافت. در این دوره، اصطلاح جهانی شدن به یکی از پرکاربردترین واژه‌های سیاسی - اقتصادی جهان تبدیل گشت. این مفهوم را که به شکل‌گیری ساختار جدیدی از تعامل‌های فرامرزی اشاره می‌کند- نباید حاکی از ظهور نوعی جامعه جهانی هماهنگ یا فرایند جهان‌شمول و تلفیق و یکپارچگی جهانی دانست (هلد و مک‌گرو، ۱۳۸۲: ۱۷). جهانی شدن، فرایند پیچیده‌ای است که به دنبال

۱. نظیر صندوق بین‌المللی پول، بانک جهانی و گات که بعدها (۱۹۹۵م) به سازمان تجارت جهانی تبدیل شد.

2. World Wide Web

یکپارچه‌سازی ساختارهای اقتصادی و فرهنگی جهان است همزمان در مسئله فرهنگی نیز مردم را به محافظت از ابعاد هویتی خود تشویق می‌کند.

در عصر جهانی شدن، ماهیت مرزها کاهش کارکردهای اقتصادی و فرسایش نظارت بر تبادل اطلاعات، سرمایه، کالا و انسان است. این مسئله در پی تحولات اقتصاد جهانی از اقتصاد دولت پایه به اقتصاد فرادولت پایه و جهانی شکل گرفته است. جایی که شرکت‌های فراملی و چندملیتی از خودمختاری کشورها می‌کاهند؛ زیرا فعالیت‌هایشان بیش از پیش در مقیاس جهانی صورت می‌گیرد (ساوارد، ۱۳۸۳: ۵۷۵). در این میان، فناوری اطلاعات و ارتباطات و به‌ویژه اینترنت، تعامل‌های اقتصادی و سیاسی فرامرزی را آسان کرده و مفهوم کروی شدن یا جهانی شدن را آفریده است؛ بنابراین، جهانی شدن در بعد اقتصادی و تجاری، و پیامدهای سیاسی آن توانسته است کره خاکی را در نوردد و فرسایش مرزها را در بعد اقتصادی رقم بزند. از این منظر، مرزهای سیاسی کشورها متناسب با ایدئولوژی و اندیشه‌های سیاسی—اقتصادی (لیبرالیسم، کمونسم، سوسیالیسم، نئولیبرالیسم و...) حکومت مرکزی و عضو بودن یا نبودن یک کشور در اتحادیه‌های منطقه‌ای همچون اتحادیه اروپا، نفتا، آس آن، طیف گسترده‌ای از حذف کامل مرزهای اقتصادی تا نظارت نسبتاً شدید بر مرزها را از سوی دولت‌ها پدید آورد. این تحولات باعث شد تا در این دوره در پی تبادلهای تجاری، جا به جایی کالا و سرمایه، رفت و آمد انسان‌ها و پخش اندیشه‌ها، به گونه‌ای مطرح شود که دیگر مرزها مثل گذشته مورد توجه نیست؛ از این رو، در پی دگرگونی‌های ناشی از جهانی شدن اقتصاد بازار آزاد، بسیاری از افراط‌گرایان حوزه جهانی شدن، سخن از حذف مرزها به میان آوردند؛ بدون آنکه مشخص شود منظور چه مرزهایی است؛ مرزهای سیاسی است؟ آیا مرزهای فرهنگی حذف شده‌اند و یا اینکه مرزهای اقتصادی، هدف قرار گرفته‌اند. نگاه واقع‌بینانه به این مسئله نشان می‌دهد که مرزها ماهیت جداکننده خود را از دست نداده‌اند. رابرت ساک تأکید می‌کند که نیروی فوق‌العاده ذاتی در ترسیم و نگهداری مرزها وجود دارد که به‌سادگی از بین نمی‌رود (Sack, 1386: 32) و یونگ بر این باور است که مرزها از اهمیت روزافزون و دیرپایی

1. North American Free Trade Agreement (NAFTA)
2. Association of Southeast Asian Nations (ASAN)

برخوردارند (Yeung, 1998: 292)؛ آنسی پاسی نیز تأکید می‌کند که سرزمین‌گرایی^۱ در جهان سیال با جدیت خاصی دنبال می‌شود؛ اما اشکالی که در سرزمین‌گرایی اتفاق می‌افتد، در مقایسه با گذشته پیچیده‌تر است (Paasi, 1999).

بعد توسعه‌یافته و قدرتمند کارکرد مرز که با کارکرد مرزهای مجازی توأم شده، بعد هویتی و پاسداری از هویت فردی، گروهی، قومی و ملی در برابر مفاهیم، ارزش‌ها و پدیده‌های فرایند جهانی شدن است. حکومت‌ها، ملت‌ها، گروه‌ها، اقلیت‌ها، شرکت‌ها و اشخاص از طریق فناوری اطلاعات و ارتباطات قادر به شبکه و اتصال با شبکه‌های جهانی می‌شوند. این شبکه‌ها این امکان را برای آنان فراهم می‌کنند که منافع، اهداف، نظرها و اندیشه‌های خویش را به‌طور مستقل تعقیب و بیان کنند و هویت خویش را در چهارچوب حکومت ملت پایه و یا خارج از محدودیت‌های آن ابراز کنند.

جهان برپایه تمایزهای و تفاوت‌ها شکل گرفته و خداوند متعال هرگز دو مکان، فضا و حتی انسان را کاملاً شبیه به هم نیافریده است (حافظ‌نیا و کاویانی، ۱۳۸۳: ۱۶). براساس آمار یونسکو، حدود ده‌هزار جامعه متمایز در جهان وجود دارد (UNESCO, 1995)؛ از این رو، جهان عرصه تنوع است. همین تمایزهای ذاتی، فرد، گروه، قوم، ملت و یا هر قالب جمعیتی را مستعد هویت می‌کند و بر همین اساس است که احساس متمایز بودن از دیگران، جزء جدایی‌ناپذیر هویت به‌شمار می‌رود (Guibernau, 1996: 134). بی‌گمان، هویت داشتن در درجه نخست به معنای خاص بودن و متمایز بودن، ثابت و پایدار ماندن و به جمع تعلق داشتن است. مکان و فضا مهم‌ترین عواملی هستند که این نیازهای هویتی انسان را تأمین می‌کنند؛ به عبارت دیگر، مرزپذیری و قابل‌تحدید بودن مکان و فضا، این امکان را فراهم کرده است که انسان‌ها با احساس متمایز بودن، ثبات داشتن و تعلق به گروه، امنیت و آرامش لازم را برای زندگی کسب کنند. درواقع، بعد هویت آفرین مکان، ناشی از مرزپذیری و ثابت بودن آن است (گل‌محمدی، ۱۳۸۱: ۲۳۰). هر گونه هویت‌یابی و هویت‌سازی، نیازمند ایجاد مرز و توسل به مرجع‌های ثابت و پایدار است (گل‌محمدی، ۱۳۸۱: ۲۳۱)؛ بر این اساس، تمامی ملت‌ها مدعی مالکیت بر یک سرزمین خاص هستند و اصولاً تصور ملت بدون سرزمین بسیار دشوار است؛

1. Territoriality

بنابراین، با توجه به اینکه یکی از نیازهای اساسی بشری هویت است، انسان‌ها در هر قالبی از قوم، اقلیت، ملت، گروه‌های دینی و مذهبی که باشند، از ابعاد هویتی خود در برابر فرایندهای همگون‌سازی جهانی شدن دفاع خواهند کرد و بیش از گذشته به نظارت بر مرزهای محلی، ناحیه‌ای و ملی خواهند پرداخت. این ویژگی در هویت دینی و مذهبی بیش از دیگر ابعاد هویتی انسان، پررنگ و برجسته است؛ بنابراین، به نظر می‌رسد که همگون‌سازی فرهنگی و حذف تمایزهای اجتماعی و هویتی، با سرشت انسان در تضاد است.

۳- روش تحقیق

در این پژوهش، نظریه‌ها و گزاره‌های نفی‌کننده مرز و مفاهیمی را که با مرز و ارزش‌های جغرافیایی مرتبط است، گردآوری کرده‌ایم؛ سپس با روش استدلالی، گزاره‌ها و اندیشه‌های نفی‌کننده مرز را مورد نقد و بررسی قرار داده و درستی یا نادرستی آنها را با واقعیت‌های فضای جغرافیایی مطابقت داده‌ایم. در این تحقیق کوشیده‌ایم نمونه‌هایی از نقض این نظریه‌ها در بحث‌ها و تحلیل‌ها بیاوریم. داده‌ها و اطلاعات لازم برای پژوهش را با استفاده از روش کتابخانه‌ای گردآوری کردیم. تحقیق برپایه این فرضیه انجام شده است که گزاره‌ها و اندیشه‌های نفی‌کننده مرز و مفاهیم مرتبط با آن که بر اثر توسعه فناوری اطلاعات و ارتباطات، و فرایندهای جهانی شدن از سوی اندیشمندان درباره جهانی شدن ارائه شده است، با واقعیت‌های فضای جغرافیایی موجود، مطابقت ندارد.

۴- یافته‌های تحقیق: نظریه‌ها و گزاره‌های نفی مرز

در چند دهه اخیر، با توسعه و تثبیت دیالکتیک سیاسی حاکم بر جهان، یعنی گفتمان جهانی شدن، بحث‌های گسترده‌ای درباره تغییرات ساختاری ماهیت مرزها، سرزمین و جغرافیا صورت گرفته است. با پیشرفت‌های فناوری اطلاعات و ارتباطات، و انقلاب اطلاع‌رسانی در جهان با بهره‌گیری از نظام‌های ارتباطی نظیر ایمیل، وبسایت، وبلاگ، پیام متنی کوتاه^۱، پیام تصویری^۲، تلفن‌های همراه، فیبر نوری و گونه‌های متنوع شبکه‌های ماهواره‌ای و تلویزیونی،

1. SMS
2. MMS

بسیاری از اندیشمندان علوم اجتماعی و اقتصادی از حذف مرزها خبر دادند؛ در حالی که به‌درستی ماهیت و فلسفه مرز را نمی‌شناختند. فعالیت فراملی شرکت‌های چندملیتی، نادیده گرفتن مرزهای ملی از سوی آنها حذف برخی امور گمرکی در بعضی کشورها (اتحادیه اروپا) و روند رو به رشد همگرایی‌های اقتصادی در جهان سرمایه‌داری و گسترش آن به نقاط مختلف جهان، موجب شد افراط‌گرایان بیشتر از آنچه فرایندهای جهانی‌شدن اتفاق افتاده، در بحث از آن اغراق کنند. بنابراین اندیشمندان و صاحب‌نظران در مقوله جهانی‌شدن، تعبیر و مفاهیم گوناگونی به‌کار بردند که به نظر می‌رسد ادعایی و اغراقی است. مهم‌ترین گزاره‌ها و نظریه‌هایی که درباره فرایندهای جهانی‌شدن، نتیجه‌گیری‌های شتاب‌زده و پیامد آن، یعنی حذف مرزها و ارزشهای جغرافیایی مطرح شده است، به شرح ذیل می‌باشد:

الف) سرآغاز این جریان، مارشال مک‌لوهان بود که در دهه ۱۹۶۰م تعبیر «دهکده جهانی»^۱ را به‌کار برد. وی نظریه خود را براساس مرادها و تعامل‌های اجتماعی و فرهنگی ملت‌ها طرح کرد که در پی انقلاب فناوری، آسان شده بود، و چهارگوشه عالم را به هم مرتبط می‌کرد (McLuhan, 1964: 4).

ب) کارل مارکس در پی ساخته‌شدن هواپیماهای سریع‌السير، تعبیر نابودی فضا به‌وسیله زمان را به‌کار برد (Marx, 1973: 539).

ج) بن آگر از جهان منقبض شده سخن گفت (Agger, 1989).

د) دیویدهاروی در ۱۹۹۰م به‌تأثیر از ارتباطات نوین رسانه‌ای که اطلاعات و اخبار را در آن واحد از هر نقطه‌ای از کره زمین به نقطه دیگر منتقل می‌کرد، تعبیر «فشرده‌گی فضا و زمان»^۲ را برای تحلیل فرایند جهانی‌شدن به‌کار برد (Harvy, 1990: 418-34).

ه) کینیچی اوما در همان سال از اصطلاح جهان بدون مرز استفاده کرد (Ohmae, 1990).

و) ریچارد اوبرین در سال ۱۹۹۲م، در کتاب خود، «اجماع سرمایه جهانی»، و با الگوگیری از نظریه «فرانسیس فوکویاما»^۳، «پایان جغرافیا»^۴ به‌معنی حذف فاصله‌ها و مرزها را اعلام کرد (O'Brien, 1992: 8).

1. Global Village
2. Space-time compression
3. Francis Fukuyama
4. The End of Geography

ز) استنبوری و ورتنسکی معتقدند «مرزهای جغرافیایی تا حدود زیادی بی معنی شده‌اند» (Stanbury & Vertinsky, 1995: 87).

ح) آرجون آپادورای معتقد است در حکومت ملت‌پایه، نواحی و مرزها به سرعت در دوره پست‌مدرن و پست کلونیال^۱ در حال از بین رفتن است و به زودی در جهان پسا-ملی، ارتباطات الکترونیک، شبکه‌ها را جایگزین فضای جغرافیای سنتی می‌کند. وی این تحولات را فرایند «غیرسرزمینی شدن»^۲ و «فرسایش مرز»^۳ می‌داند (Appadurai, 1996).

ط) فرانسیس کایرنکراس معتقد است انقلاب ارتباطات و اطلاع‌رسانی به «زوال و مرگ فاصله» منجر می‌شود و پیامد آن، «جهان بدون مرز است» (Cairncross, 1997).

ی) از نظر فرهنگی، پخش مارک‌ها و کالاهای همگون در مقیاس گسترده جهانی، رشد روزافزون اختلاط رسانه‌های جهانی و افزایش گردشگری و کاربران اینترنت، مانع ارتباط و سطح اتصال، بین فرهنگ محلی و خرده فرهنگ‌ها با محل شده است (Tomlinson, 1999).

ک) مالکوم واترز^۴ جهانی شدن را فرایندی می‌داند که در آن، قید و بندهای جغرافیایی که بر روابط اجتماعی و فرهنگی سایه افکنده، از بین رفته است. وی معتقد است که مردم به‌طور فزاینده‌ای از کاهش این قید و بندها آگاه هستند (واترز، ۱۳۷۹: ۱۳).

ن) پس از آنکه در نظریه‌های اقتصادی و در پی تحولات جهانی شدن اقتصاد بازار آزاد، «مرگ کشور» یا «حکومت ملت‌پایه» بیان شد، در همین زمینه، گزاره «جغرافیا مُرد^۵» یا «مرگ جغرافیا» در ادبیات جهانی شدن، نمایان گردید (Morgan, 2001: 4).

م) در نظریه‌های غیرسرزمینی شدن و سرعت جریان اطلاعات، حتی کسانی بیشتر اغراق کرده‌اند و «خلاء مکان و فضا»^۶ را مطرح کرده‌اند (Power, 2003: 132).

ن) توماس فریدمن از «جهان مسطح»^۷ و «بی‌اهمیتی مکان فیزیکی» سخن می‌گوید (Friedman, 2005).

1. Post-Colonial
2. Process of deterritorialisation
3. Erosion of boundary
4. M. Waters
5. Geography is dead
6. Emptying out of space and time
7. The world is flat

س) برخی روان‌شناسان و جامعه‌شناسان متأثر از فضای رسانه‌ای و به‌ویژه تحت تأثیر شبکه اینترنت، به این نتیجه رسیده‌اند که انسان‌ها از هویت‌های محلی و ملی خود رها شده‌اند و «انسان به موجودی لامکانی» تبدیل خواهد شد (Dochartaigh, 2007: 2).

ع) تحولات پس از جنگ سرد به دنبال شکل‌دهی «وجودی جهان‌شمول» یا «روحي جهانی» و «ظهور فرهنگ جهانی» (حذف تفاوت‌ها) و «مرگ فرهنگ‌های بومی» است (زاکاری، ۱۳۸۵: ۲۳-۲۲).

۵- تجزیه و تحلیل

گزاره‌هایی که در بخش یافته‌های تحقیق ذکر شد، تعبیری از دگرگونی‌های فرایند جهانی شدن بود که بر فرساش قلمرو سرزمینی، حذف «مرز»، مرگ فاصله، کوچک شدن جهان، فشردگی مکان و زمان، ظهور فضای سیال، تعلق خاطر نداشتن انسان به مکان، بحران هویت و شکل‌گیری فرهنگ جهانی و سرانجام مرگ جغرافیا را تأکید می‌کند.

در بحث‌های جهانی شدن، جغرافیا، فضا، فاصله و به‌طور خاص «مرز»، مانعی بزرگ در ارتباط‌های جهانی و تعامل ملت‌ها با یکدیگر معرفی شده‌اند که در صورت مرگ آنها، آزادی‌های اتوپیایی (بهشت‌گونه) و بی‌حد و حصر شکل می‌گیرد و انسان از سرزمین، هویت، حکومت ملت‌پایه، «کشورگرایی» و هرگونه تعلق محلی - مکانی آزاد می‌شود و جهانی می‌گردد. به نظر می‌رسد این مفاهیم نمی‌تواند اندیشه‌ها و گزاره‌های مناسبی برای تحلیل فرایندهای جهانی شدن باشد. در این بخش، استدلال‌ها و مستندات را به دست می‌دهیم که تعبیر ذکر شده در بخش یافته‌های تحقیق را نقد و رد می‌کند:

الف) پیوستگی و ارتباطات شبکه‌های جهانی، جهان را به صورت یک نظام درهم‌تنیده و متصل درآورده است؛ اما این موارد باعث حذف تقسیمات ناحیه‌ای و منطقه‌ای و خطوط مرزی نشده است؛ زیرا فلسفه حیات برپایه تفاوت‌ها استوار است. تفاوت‌های نژادی، زبانی، دینی، مذهبی و قومی، شاکله هویتی انسان است و به پیدایش مرزها در جوامع انسانی منجر می‌شود. مفهومی که از «ما» در برابر «دیگران» یا «آنها» به ذهن متبادر می‌شود، مفهومی پایدار و مستحکم است که زیربنای مرز و تقسیم‌بندی قلمرو هویتی می‌باشد و از بدوی‌ترین جوامع تا توسعه‌یافته‌ترین آنها برپایه این مفهوم، «خود» را از «دیگران» و «اینجا» را از «آنجا» جدا می‌کنند. انقلاب رسانه‌ای و اطلاعات حتی حساسیت‌های ناحیه‌ای و مرزی را تشدید می‌کند؛

زیرا به مقابله با مفهوم یاد شده و یکسان‌سازی مناطق مختلف می‌پردازد. به نظر می‌رسد ناحیه‌بندی‌ها و تقسیمات سیاسی در هر قالبی که بتواند تفاوت‌های فرهنگی، نژادی، زبانی و مذهبی ملت‌ها و اقوام را از دیگران جدا کند، استوار باقی خواهد ماند؛ همچنین ویژگی ذاتی جداکنندگی مرز، پایداری سرزمین و سرزمین‌گرایی، نه تنها در عصر اطلاعات بلکه در قرن‌های آینده نیز ادامه پیدا خواهد کرد. امروزه، قالب این تمایزها، حکومت ملت‌پایه است که اشکال مختلفی از دولت تک‌ساخت (متمرکز)، ائتلافی^۱، دولت ناحیه‌ای، ایالتی، کنفدرال یا کنفدراسیون را شامل می‌شود. در آینده ممکن است واحدهای سیاسی دیگری برای حفظ این تمایزها شکل بگیرد که مقیاس آن شاید محلی باشد. در همین راستا، هویت‌های مذهبی، نژادی و زبانی تقویت خواهد شد؛ بنابراین ظهور فرهنگ جهانی و وجودی جهان‌شمول، اغراقی بیش نیست.

ب) برای پاسداری از هویت‌های محلی و ملی، و تقویت آنها ملت‌ها و اقوام زبانی - مذهبی با استفاده از ابزارهای جهانی شدن، به معرفی و تبلیغ هویت‌های خود و انتشار آن در فضای جغرافیایی پرداخته‌اند. بسیاری از اقلیت‌ها و گروه‌های قومی که در گذشته اسیر سیاست‌ها و برنامه‌های همانندسازی و یکسان‌نگری حکومت ملت‌پایه بوده‌اند، هم‌اکنون از طریق این فناوری‌ها نمایش اندام هویتی منفرد در سطح محلی، ملی، منطقه‌ای و جهانی می‌پردازند. در این زمینه، سُرَج هانگلودرام برخلاف دیگران - که به یکپارچه‌سازی فرهنگ جهانی از طریق اینترنت و دیگر رسانه‌های نوین اشاره کرده‌اند - معتقد است اینترنت نه تنها فرهنگ محلی را از بین نمی‌برد، بلکه ویژگی‌های فرهنگ محلی را بازآفرینی می‌کند (Honglodarom, 2003). گُردها که تا قبل از انقلاب ارتباطات، تعامل‌های کمتری در چهار کشور ترکیه، ایران، عراق و سوریه داشتند، هم‌اکنون با استفاده از شبکه گسترده اینترنتی و ماهواره‌ای به دنبال بازساخت هویت خود، پاسداری از ارزش‌های کردی و ترسیم مرزهای سیاسی و هویتی خود هستند. این وضعیت در میدان اقلیت‌های قومی در مناطقی نظیر کوزوو، کاتلان، باسک، آبخازیا، اوستیای جنوبی و چین در جهت حفظ هویت‌ها و ارزش‌های خود و در جهت خودمختاری کامل و استقلال سیاسی، بر مرزگذاری و پاسداری از مرزهای هویتی «خود» در برابر «دیگران» تأکید

1. Federal

می‌کند. در واقع این هویت انسان را به ساختن و حفظ کردن مکان و سرزمین وادار می‌کند. سرزمین و هویت، رابطه تنگاتنگی با یکدیگر دارند و آمیختن این دو به وسیله مرزهای عینی و واقعی و یا غیر واقعی و ذهنی از محیط پیرامون جدا می‌شود.

ج) زمانی که مک‌لوهان نظریه دهکده جهانی را در سال ۱۹۶۲م طرح کرد، ۱۰۳ کشور روی نقشه سیاسی جهان وجود داشت؛ اما پس از گذشت کمتر از نیم قرن، این رقم به ۲۲۰ کشور و جمهوری‌های خودمختار رسیده که تعدادی بیش از دو برابر عدد نخست را نشان می‌دهد. در این میان، بزرگ‌ترین و تغییرهای مرزی و در واقع، پیدایش مرزهای متعدد قومی و ملی در دهه ۱۹۹۰م در پی فروپاشی اتحاد جماهیر شوروی، فدراسیون یوگسلاوی و چکسلواکی روی داد که به یقین ناشی از انقلاب هویت‌های قومی، مذهبی و زبانی بود. تحولات قومی و هویتی در دهه نخست قرن ۲۱ نیز ادامه یافت و وابستگی شدید به سرزمین و مشاخره برای آن رو به افزایش گذاشت. حتی مشاخره‌های درون‌کشوری، ابعاد سرزمینی به خود گرفته و بارزترین نمونه‌های آن، مسئله کوزوو، اوستیای جنوبی، آبخازیا و کردستان شمال عراق است. این دگرگونی‌ها نشان می‌دهند که نه تنها دهکده جهانی شکل نگرفته است، بلکه باید منتظر تقسیمات سیاسی بیشتری در کره خاکی باشیم که در نتیجه آن، سرزمین‌های گوناگون میان هویت‌های مختلف تقسیم خواهد شد.

د) کافی نبودن آراء مردم برای تصویب قانون اساسی اتحادیه اروپا در دو کشور هلند و فرانسه در سال ۲۰۰۶م، یعنی زمانی که روند جهانی شدن به اوج رسیده بود، سند دیگری برای تقویت مرز و جغرافیا، و گوناگونی هویت‌ها و فضاها جغرافیایی است؛ زیرا مردم اروپا یکسان‌سازی اقتصادی (پول واحد و حذف روادید) را پذیرفته‌اند؛ اما به یکسان‌سازی فرهنگی و هویتی تن در نمی‌دهند؛ بنابراین، روند جهانی شدن نه تنها باعث حذف هویت‌های ملی و محلی و فرسایش مرزها نشده؛ بلکه باعث تقویت و آشکار شدن آن در فضا و پاسداری بیشتر از آن نیز گردیده است؛ از این روی، شایسته است به جغرافیا در این دوره بیش از پیش توجه کنیم. جغرافیا در برآمدن جنبش‌های مقاومت در برابر جهانی شدن نقش مهمی ایفا می‌کند و بر جهانی شدن، برای تغییر رویه و بهبودی آرمان‌های کمک می‌کند.

ه) فناوری اطلاعات و ارتباطات به همان میزان که باعث فرسایش مرزها شده، در خدمت تقویت مرزها نیز بوده است. مرزهای هوشمند و مغناطیسی (مرز میان آمریکا

و کانادا) نمونه‌هایی از مرزهای عصر جهانی شدن است. این مرزها در برابر پدیده‌های عصر مدرن، یعنی تروریسم، داروهای قاچاق، مواد مخدر، مهاجران غیرقانونی، تجارت سلاح‌های کشتار جمعی، قاچاق انسان (به‌ویژه زنان و کودکان) در سرزمین‌هایی شکل گرفته است؛ که خود را از بنیانگذاران و متولیان فرایند جهانی شدن می‌دانند، بنابراین ما هم اکنون شاهد مرزسازی دوباره و تقویت مرز در یکی از بازترین مرزها در طول تاریخ هستیم؛ یعنی در عصر جهانی شدن، مرزهای کانادا و ایالات متحده آمریکا روندی معکوس به خود گرفته است و مراقبت بیشتری از آن به عمل می‌آید (میرحیدر و حیدری فر، ۱۳۸۵: ۲۲-۲۳؛ به نقل از Ackleson, 2003). توافق تجارت آزاد امریکای شمالی (نفتا) - که براساس غیرسرزمینی شدن^۱ فضای ملی کشورهای امریکای شمالی از طریق جریان سرمایه در هشتم دسامبر ۱۹۹۳م از سوی رهبران ایالات متحده آمریکا، کانادا و مکزیک طراحی شده بود- به تدریج - حذف مرزها و غیرسرزمینی شدن - جای خود را به تقویت مرزها داد. جاروئید اتوتایل معتقد است استفاده ایدئولوژیک از اصطلاح جهانی شدن در قالب اندیشه‌های نئولیبرالیسم و با تأکید بر جهان بدون مرز، برای حرکت آزادانه سرمایه است؛ از این رو می‌توانیم پرسیم «جهان بدون مرز برای چه کسی؟» (O'Tuathail, 1999:142-9). بهره‌گیری از ابزارهای نوین مغناطیسی و هوشمند نظارتی در پی حادثه ۱۱ سپتامبر ۲۰۰۱م در ایالات متحده آمریکا و مسائل تروریستی مدرن، در بسیاری از کشورهای جهان افزایش یافته و کشورها از مرزهای خود به‌ویژه در پایانه‌های حمل و نقل بین‌المللی در امور امنیتی و سیاسی با حساسیت بیشتری محافظت می‌کنند. پس از حادثه یازده سپتامبر، تعداد پاسبانان مرزی در مرز ایالات متحده آمریکا و مکزیک از پانزده هزار نفر به بیست هزار نفر رسید و بودجه امنیتی برای نظارت بر مرزها بسیار افزایش یافته است (Ackleson, 2005:176). لایحه‌ی استراق سمع مکالمات شهروندان در پارلمان ایالات متحده برای مسائل مرزی و کنترل عوامل غیرسرزمینی در فضای رسانه، چالش‌های سیاسی، امنیتی و حقوقی زیادی را در این کشور به وجود آورده که بیانگر بازخیزی مسائل مرزی و حفاظت سرزمینی است.

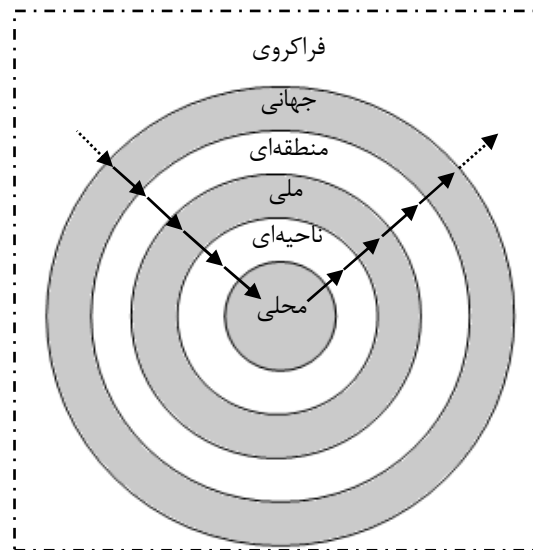
و) مرزبندی به فضای فیزیکی منحصر نشده است؛ بلکه در فضای مجازی با ظرافت و حساسیت بیشتری دنبال می‌شود. گونه‌های متنوعی از خدمات اطلاع‌رسانی چندگانه، و فایل‌های صوتی، تصویری، فیلم و متن، متناسب با ارزش‌ها و هنجارهای هر ملت یا اقلیتی در فضای مجازی موجود است. دولت‌ها و مدیران شرکت‌ها و یا برخی مسئولان نهادهای کوچک برای حفظ ارزش‌ها و تأمین امنیت روانی، اجتماعی و اقتصادی اعضا و مشتریان خود ضمن انتشار اندیشه‌ها و ارزشهای مادی و معنوی‌شان مرزهای مجازی‌ای نظیر فیلتر، رمز عبور، دامنه، حق عضویت، رمزنگاری اطلاعات و استفاده از خطوط انگشت سبابه و ... را ایجاد می‌کنند. به نظر می‌رسد مرزهای فضای مجازی در مقایسه با مرزهای فضای واقعی دارای ماهیتی پایدار و نفوذناپذیرتر است. سازمانها محلی، اتحادیه‌ها محلی، احزاب، سازمان‌های غیردولتی^۱، شوراهای محلی و حتی افراد نیز با اندیشه‌های محلی‌گرایانه در فضای مجازی به دنبال ارائه ارزش‌های تاریخی، مذهبی، اجتماعی، سیاسی و فرهنگی به هم‌نوعان و همکیشان خود برای دست یافتن به اتحاد و حفاظت از این ارزش‌ها در برابر پدیده جهانی شدن هستند؛ یعنی علاوه بر ایجاد مرز در فضای مجازی به تقویت مرز در فضای جغرافیایی مد نظر خود کمک می‌کنند؛ از این رو، به نظر می‌رسد که میان مرزهای فیزیکی و مجازی از نظر ویژگی‌های هویت‌ساز، ارتباط معنی‌داری وجود دارد و این دو مرز دارای همپوشی کارکردی هستند؛ بنابراین نقش ابزارهای جهانی شدن (اینترنت و فضای مجازی) در محلی‌گرایی و مرزگرایی برای پاسداری از هویت‌ها را نباید نادیده گرفت.

ز) موارد ذکر شده به معنی نفی نظارت فرسایشی بر مرز در ارتباط با تبادل اطلاعات و مناسبات تجاری میان حکومت‌های ملت‌پایه نیست؛ بلکه تأکید بر بلوک‌بندی و مرزبندی میان هویت‌های مختلف است؛ بنابراین اصطلاح «جهانی محلی شدن»^۲ شاید عبارت درستی به نظر آید. ضمن اینکه در فرایندهای اقتصادی و تبادل اطلاعات، نظام‌های کروی و جهانی بسیار فعال هستند و فرایند جهانی شدن را پیش می‌برند. از نظر بُعد محلی در عرصه هویتی، برای حفظ ارزش‌های محلی و ملی، محلی‌گرایی و محلی شدن رو به افزایش است. در واقع، جهانی محلی شدن، عبارت‌اند از رابطه منطق جهانی و محلی، همگرایی و واگرایی، همگون‌سازی و ناهمگونی، جهان‌نگری و ناحیه‌نگری، عام‌گرایی و خاص‌گرایی است. در اینجا تز و آنتی تز نه

1. NGOs
2. Glocalization

تنها با یکدیگر همزیستند، بلکه بر هم اثر متقابل می‌گذارند و با استفاده از شیوه‌های سیال و پویا یکدیگر را تکمیل می‌کنند (Maynard & Tian, 2004: 288). از این منظر، مفهومی که این رابطه دو سویه را منعکس می‌کند، «جهانی محلی‌گرایی» است. جهانی محلی‌گرایی، فرایندی است که به موجب آن، تعامل سطح فروملی (محلی و ناحیه‌ای) با بازیگران فراملی به وجود می‌آید. در واقع، جهانی محلی‌گرایی، تلاش برای حفظ تعادل میان جهانی شدن و محلی‌گرایی و یا تعادل میان همگنی جهان و رفع نیازهای محلی (متمایز بودن) است. اهمیت محلی‌گرایی زمانی آشکار می‌شود که بدانیم آنچه جهانی می‌نامیم، از عمل محلی ساخته شده و جریان‌های محلی به محلی در فضا کشیده شده و به مقیاس جهانی می‌رسد؛ بنابراین، ما در عصر جهانی شدن با تغییر مقیاس برخی پدیده‌ها مواجه هستیم که از یک سطح پایین (محلی) شروع شده و به تدریج به سطوح بالاتر (منطقه‌ای و جهانی) می‌رسد. در مقابل این جریان صعودی، نیروی مخالف فعال می‌شود و جریان نزولی از مقیاس جهانی به مقیاس ناحیه‌ای و محلی می‌رسد (شکل ۱).

شکل ۱ تعامل نظام‌های جهان و فرایند جهانی محلی شدن (ترسیم از نگارندگان)

ح) سرعت انتقال اطلاعات و وجود شبکه‌های متعدد ارتباطی در نقاط مختلف جهان، باعث شد تا هاروی از اصطلاح فشردگی زمان و مکان استفاده کند؛ البته مکان جغرافیایی قابل فشردگی شدن و انقباض نیست و بشر محصور در مکان و زمان است. هر جنبه‌ای از ماهیت بشری به زمان و مکان وابسته است و فضای زیست بدون مکان و زمان معنا ندارد. امروزه، سرعت جریان اطلاعات باعث شده است صرفه‌جویی در زمان انجام کار روی دهد؛ البته این امر معنای متفاوتی با فشردگی زمان و مکان دارد. از طرف دیگر، این سؤال‌ها مطرح است که آیا جهانی‌شدن، جهانی است؛ آیا فشردگی زمان و مکان در دیدگاه هاروی در همه جهان به یک شکل است؛ آیا سرعت ارتباطات آن طوری که افراط‌گرایان جهانی‌شدن به کار می‌برند، یعنی مرگ فاصله و فشردگی و کوچک شدن جهان برای ارتباطات مردم امریکای لاتین با آفریقا و امریکای لاتین با آسیا غربی صادق است. روشن است که سرعت جریان اطلاعات و شبکه‌ای بودن در مناطق خاصی از جهان به‌طور معنی‌داری برقرار است. امریکای شمالی، اتحادیه اروپا و آسیای شرقی مناطقی قرار دارند که در شبکه هستند و جهانی شده‌اند؛ از این رو، جهانی‌شدن، جهانی نیست و سراسر کره زمین را دربر نگرفته است. به نظر می‌رسد کاهش فاصله‌ها (سرعت انتقال) به فرایندهای سیاسی و اقتصادی دولت‌ها بستگی دارد؛ به دیگر سخن، در پی تعامل و همسویی نظام‌های سیاسی و اقتصادی برخی کشورها، فاصله‌های آنها با یکدیگر کاهش یافته و در تقابل و تضاد نظام‌های سیاسی و اقتصادی برخی کشورهای دیگر، فاصله‌ها افزایش یافته است. به دلیل وجود چالش‌های سیاسی میان حکومت ایالات متحده و کوبا، مردمان ایالات متحده برای پرواز به هوانا (پایتخت کوبا) مجبور به پرواز به کشور سومی نظیر مکزیک و کانادا هستند؛ این در حالی است که پرواز مستقیم از ایالات متحده به کوبا (جزیره‌ای در جنوب ایالات متحده) بسیار نزدیک‌تر است. این وضعیت درباره پرواز ایرانیان به تلاویو و شهرهای ایالات متحده آمریکا و بلعکس نیز قابل تعمیم است.

۶- نتیجه‌گیری

حیات بشری برپایه تمایزها شکل گرفته است. انسان‌ها از جهت متغیرهای نژاد، دین، مذهب، زبان، تاریخ و آداب و رسوم با یکدیگر متفاوت هستند. برپایه این تفاوتها، بلوک‌بندی و

ناحیه‌بندی با استفاده از مرز در فضای جغرافیایی شکل گرفته است. در ترسیم بسیاری از مرزهای بین‌المللی، این تفاوت‌ها به خوبی لحاظ نشده است؛ اما به‌طور کلی، فلسفه پیدایش مرز، همین تفاوت‌ها است. با گسترش فناوری اطلاعات و ارتباطات و پیدایش مقوله جهانی شدن در دهه‌های اخیر، مرزها دچار چالش‌های کارکردی شده‌اند؛ به گونه‌ای که نمی‌توانند فضای محصور شده در خود را به‌طور کامل نظارت کنند. از این رو، افراط‌گرایان جهانی شدن با تعابیری خاص، مرز و جغرافیا را نفی و مرگ آنها را اعلام کردند.

تسهیلاتی که در عرصه اقتصاد جهانی و تجارت الکترونیک در دو دهه اخیر پدید آمده است، باعث شده این افراط‌گرایان با سنجش شاخص اقتصادی در بخشی از کره زمین (که در آن هم جای تردید است)، به نتیجه‌گیری کلی نفی مرز و جغرافیا برسند؛ اما حقیقت این است که مرزها از بین نمی‌روند و در پرتو تحولات جهانی تغییر ماهیت می‌دهند. در این دوره، مرزها در عرصه تبادل اطلاعات و بازرگانی از ماهیت نفوذپذیری و نظارت ناقص برخوردار شدند؛ اما در حیطه شاخص‌های هویت‌ساز و پاسداری از هویت‌ها، از قلمروهای انسانی به شدت محافظت می‌کنند. با تضعیف مرزهای ملی در بعد اقتصادی و زمزمه‌های توسعه فرهنگ جهانی، مرزها در طیفی از مقیاس‌ها در سطوح سلسله مراتبی در فضای جغرافیایی شکل گرفتند تا یک واحد فضایی را از واحدهای فضایی دیگر جدا کنند و به همین ترتیب در فضای مجازی نیز ضمن پیدایش مرز مجازی برای حفاظت از اطلاعات و گزینش اطلاعات متناسب با ارزش‌های یک جامعه خاص، کارکردهای هویت‌ساز را به‌عهده گرفتند.

این تحقیق نشان می‌دهد که حذف مرزها، مرگ جغرافیا، مرگ فاصله و شکل‌گیری فرهنگ جهانی، مبالغه‌ای آشکار است و به نظر می‌رسد که مرز و جغرافیا در پرتو هرگونه تحولی، مفهوم و معنی خاص خود را پیدا می‌کنند و پایدار می‌مانند.

۷- منابع

- حافظ‌نیا، محمدرضا (۱۳۸۳). «تحلیل کارکردی مرز بین‌المللی: مرز ایران و افغانستان». فصلنامه مدرس علوم انسانی. ش ۴.
- حافظ‌نیا، محمدرضا و مراد کاویانی (۱۳۸۳). افق‌های جدید در جغرافیای سیاسی. تهران: سمت.

- زاکاری، پاسکال (۱۳۸۵). من جهانی. ترجمه محمود طلوع مکانیک. تهران: رسا.
- ساوارد، میشائیل (۱۳۸۳). «جهانی شدن». ترجمه محبوبه مهاجر، در دایره‌المعارف دموکراسی. زیر نظر سیمور مارتین لیپست، ترجمه کامران فانی و نورالله مرادی، ج دوم، تهران: وزارت خارجه.
- گل محمدی، احمد (۱۳۸۱). جهانی شدن فرهنگ، هویت. تهران: نشر نی.
- مجتهدزاده، پیروز (۱۳۸۱). جغرافیای سیاسی و سیاست جغرافیایی. تهران: سمت.
- میرحیدر، دره و محمدرئوف حیدری‌فر (۱۳۸۵). «تحول مفهوم سرزمین در عصر جهانی شدن». فصلنامه ژئوپلیتیک. س ۲، ش ۲.
- میرحیدر، دره (۱۳۸۰). مبانی جغرافیای سیاسی. تهران: سمت.
- واترز، مالکوم (۱۳۷۹). جهانی شدن. ترجمه اسماعیل مردانی گیوی. تهران: سازمان مدیریت صنعتی.
- هلد، دیوید و آنتونی مک‌گرو (۱۳۸۲). جهانی شدن و مخالفان آن. ترجمه عرفان ثابتی. تهران: ققنوس.
- Ackleson, Jason (1999). «Constructing Security on the U.S.–Mexico border». *Political Geography*. Vol. 24. PP.
- Agger, Ben (1989). «Fast Capitalism». Urbana: University of Illinois Press.
- Agnew, John. A (2003). «A World That Knows No Boundaries? The Geopolitics of Globalization and the Myth of a Borderless World». Working papers in border studies. CIBR/WP03-2. Belfast: Queen's University.
- Appadurai, Arjun (1996). *Modernity at large: Cultural dimensions of globalization*. Minneapolis: University of Minnesota.
- Cairncross, Francis (1997). *The death of distance: How the communications revolution will change our lives?* Harvard school press.
- Dochartaigh, Niall.O (2007). «Conflict, territory and new technologies: Online interaction at a Belfast interface». *Political Geography*. Vol. xx.

- Friedman, Thomas.L (2005). The world is flat: a brief history of the twenty-first century. New York: Farrar, Straus & Grioux.
- Guibernau, Montserrat (1996). Nationalisms. Cambridge: polity press.
- Harvy, David. W (1990). «Between space and time: reflections on the geo-graphical imagination». Annals of the association of American geographers. Vol. 80.
- Honglodarom, Soraj (1998). «Global culture, local cultures, and the Internet: The Thai example». Electronic Journal of Communication. 8(3/4).
- Kearney, Michael (2004). «The classifying and value-filtering missions of borders». Anthropological Theory. 4(2).
- Murray, Warwick. E (2006). Geographies of globalization. London: Rutledge.
- McLuhan, Marshal (1964). Understanding Media: The Extensions of Man. New York: McGrawHill.
- Marx, Karl (1973). Grundrisse: Foundations of the Critique of political economy. London: Penguin.
- Morgan, Kevin (2001). The Exaggerated Death of Geography: Localized Learning, Innovation and Uneven Development, the Future of Innovation Studies Conference, Eindhoven University of Technology. 20-23, Sep.2001 :< [http://:www.utoronto.ca/onris /research_review/Working Papers. PDF](http://www.utoronto.ca/onris /research_review/Working Papers. PDF)>.
- Maynard, Michael & Yan, Tian, (2004). «Between global and glocal: content analysis of the Chinese Web Sites of the 100 top global brands». Public Relations Review. Vol. 30.
- Ohmae, Kenichi (1990). The Borderless World. London: Collins.

- O'Brien, Richard (1992). *Global Financial Integration: The End of Geography*. London: Royal Institute of International Affairs.
- O'Tuathail, Gearóid (1999). *Borderless Worlds? Problematising Discourses of Deterritorialisation, Geopolitics*, 4 (2).
- Power, Marcus (2003). *Rethinking development geographies*. London: Routledge.
- Paasi, Anssi (1999). «Boundaries as social processes: territoriality in the world of flows». In David Newman (Ed.). *Boundaries, territory and post modernity*. London: Frank Cass.
- Stanbury, W.T. & B Vertinsky. (1995). «Information Technologies and Transnational Interest. Groups: The Challenge for Diplomacy». *Canadian Foreign Policy*. Vol. 2, 3.
- Thomas, Bradford (1999). *International boundaries: Lines in the Sand (and the Sea)*, in Book: *Reordering the World*. G.J Demko and W.B. Wood, Oxford: West view Press.
- Tomlinson, John (1999). *Globalization and culture*. Cambridge: Polity Press.
- Sack, Robert (1986). *Human territoriality: Its theory and history*. Cambridge: Cambridge University Press.
- UNESCO (1995). *Our Creative Diversity: Report of the World Commission an Culture and Development*. Paris: UNESCO Publishing.
- Yeung, H.W-C (1998). *Capital, state and space: contesting the borderless world*. *Transactions of the Institute of British Geographers*.